

Дело C-7/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

9 януари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Finanzgericht Düsseldorf (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

11 декември 2019 г.

Жалбоподател:

VS

Ответник:

Hauptzollamt Münster

FINANZGERICHT DÜSSELDORF (ФИНАНСОВ СЪД, ДЮСЕЛДОРФ)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

По дело със страни

VS

- жалбоподател-

[...]

срещу

Hauptzollamt Münster [...]

- ответник

с предмет

мита и данък върху оборота при внос

четвърто отделение [...]

[състав на отделението]

на 11 декември 2019 г. определи:

1. Спира производството по делото.
2. На основание член 267, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос: **[ориг. 2]**

Трябва ли член 71, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че разпоредбата на член 87, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза следва да се приложи по аналогия към възникването на данъка върху добавената стойност (данък върху оборота при внос)?

Определението не подлежи на обжалване. **[ориг. 3]**

Мотиви:

I.

1. Жалбоподателят има местопребиваване в Германия. През октомври 2017 г. той въвежда в Германия автомобила си с турска регистрация, като тръгва от Турция и минава през България, Сърбия, Унгария и Австрия, без да го превози и представи пред митническа служба по вноса. Вносът на автомобила в Германия е установен в рамките на полицейска проверка на 26 февруари 2018 г. През март 2018 г. той връща автомобила в Турция и го продава там.
2. Ответникът, Hauptzollamt (Главна митническа служба, наричана по-нататък „HZA“), определя, че жалбоподателят трябва да плати вносно мито в размер на 1 589 EUR и 3 321,01 EUR данък върху оборота при внос. Според HZA жалбоподателят е внесъл незаконно автомобила на митническата територия на Европейския съюз. След като жалбата му по административен ред е отхвърлена, жалбоподателят подава жалба пред Finanzgericht (Финансов съд).
3. Жалбоподателят смята, че не е налице внос, за който трябва да бъде направено публичноправно плащане, защото е ползвал автомобила за кратко като транспортно средство само за чисто лични пътувания. С конклюдентни действия той поставил автомобила в митническа процедура на временен внос.
4. HZA пък счита, че митническото задължение при внос е възникнало съгласно член 79, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване

на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък „МКС“, ОВ L 269, стр. 1) и че съгласно член 87, параграф 4 МКС тя е компетентна да определи вносните мита. Съгласно член 21, параграф 2 от германския Umsatzsteuergesetz (Закон за данъка върху оборота, наричан по-нататък „UStG“), в редакцията му от 21 февруари 2005 г. (Bundesgesetzblatt I 2005 г., 386) тези разпоредби били приложими по аналогия към възникването на данъка върху оборота при внос (ДДС).

5. Решението по спора зависи — без да се засягат други правни въпроси, за които настоящият съдебен състав счита, че не се нуждаят от изясняване — и от въпроса дали уредбата в член 87, параграф 4 МКС може да се приложи по аналогия към данъка върху оборота при внос (ДДС). [ориг. 4]
6. При вноса на автомобила на митническата територия на Съюза жалбоподателят не е изпълнил митническите си задължения, и по-специално задължението да превози стоките до митническото учреждение (член 135, параграф 1 МКС) и да ги представи на митница (член 139, параграф 1 МКС). Ето защо съгласно член 79, параграф 1, буква а) МКС е възникнало митническо задължение при внос. Съгласно член 79, параграф 3, буква а) МКС жалбоподателят е длъжник.
7. Не е извършено конклюдентно деклариране на автомобила за временен внос с преминаването през митническо учреждение съгласно член 141, параграф 1, буква б) от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък „Делегираният регламент относно МКС“, ОВ L 343, стр.1), въз основа на което автомобилът да може съгласно член 218, буква а) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък „Регламентът за изпълнение на МКС“, ОВ L 343, стр. 558) да се счита за превозен и представен. Това е така, защото съгласно член 219 от Регламента за изпълнение на МКС декларацията (митническата декларация) се счита за неподадена, когато въведената стока не е сред стоките, посочени в членове 138, 139 и 140 от Делегирания регламент относно МКС. Съгласно член 139, параграф 1 във връзка с член 136, параграф 1, буква а) от Делегирания регламент относно МКС митнически декларации за допускане за временен внос могат да бъдат направени (наред с останалото) за транспортни средства, както са посочени в членове 208—212 от Делегирания регламент относно МКС. Съгласно член 250, параграф 2, буква г) МКС във връзка с член 212, параграф 3, буква а) от Делегирания регламент относно МКС при временен внос на транспортни средства пълно освобождаване от вносни мита се предоставя само когато транспортните средства са регистрирани извън митническата територия на Съюза на името на лице, установено извън

тази територия. Заявителят обаче е установен на митническата територия на Съюза, защото местопребиваването му е в Германия (вж. член 5, т. 31, буква а) МКС).

8. Изложените от жалбоподателя възражения срещу възникването на митническото задължение при внос са ирелевантни. Според настоящия съдебен състав повдигнатите от жалбоподателя правни въпроси не се нуждаят от изясняване: не се поставя въпросът за прилагането по аналогия на разпоредбите относно временния внос към **[ориг. 5]** лица, установени на митническата територия на Съюза. От член 250, параграф 2, буква в) МКС следва, че режимът временен внос може да се използва единствено когато титулярят на режима е установен извън митническата територия на Съюза, освен ако се прилага изключение. Съответни изключения се намират в членове 214 и сл. от Делегирания регламент относно МКС, условията за прилагане на които не са изпълнени в настоящия случай. С оглед на тези подробни и диференцирани разпоредби не е налице неволна нормативна празнота, която би била предпоставка за прилагането по аналогия.
9. Съгласно член 87, параграф 4 МКС за митническото задължение е прието, че е възникнало в Германия, защото митническите органи в Германия са установили, че съгласно член 79 МКС то е било възникнало в друга държава членка, а именно в България, и размерът на това задължение е бил под 10 000 EUR.
10. Необходимо е да се изясни дали при прилагане по аналогия на уредбата на член 87, параграф 4 МКС ДДС също се счита за възникнал в Германия.
11. Съгласно член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) вносът на стоки подлежи на облагане с ДДС. Съгласно член 30, параграф 1 от тази директива за внос на стоки е въвеждането в Общността на стоки, които не са в свободно обращение.
12. Съгласно член 60 от същата директива мястото на внос е държавата членка, на чиято територия се намират стоките, когато се въвеждат в Съюза. В отклонение от тази постановка съгласно член 61, първа алинея от посочената директива когато при въвеждането в Съюза стоките, които не са в свободно обращение, се поставят в един от режимите или положенията, посочени в член 156 от нея, или в режим на временен внос, с пълно освобождаване от вносно мито, или под външен транзитен режим, мястото на внос на такива стоки е държавата членка, на чиято територия стоките престават да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения. **[ориг. 6]**
13. Съгласно член 70 от цитираната директива данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат. Когато внесените стоки подлежат на облагане с мита, съгласно член 71, параграф 1, втора алинея от

тази директива данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато данъчното събитие по отношение на тези налози настъпи и те станат изискуеми.

14. Съгласно член 1, точка 4 UStG вносът на стоки на територията на страната [...] подлежи на облагане с данък върху оборота (данък върху оборота при внос). Съгласно член 21, параграф 2 UStG разпоредбите относно митата — с някои, ирелевантни тук изключения — се прилагат по аналогия спрямо данъка върху оборота при внос.
15. Член 21, параграф 2 UStG би могъл да се тълкува във връзка с член 79, параграф 1, буква а) [МКС] в смисъл, че задължението за плащане на данък върху оборота при внос, аналогично на вносното мито, се счита за възникнало в Германия, когато — както в процесния случай — условията по член 87, параграф 4 МКС са изпълнени и що се отнася до данъка върху оборота при внос.
16. По принцип условията за възникване на задължение за ДДС са изпълнени: действително, съгласно практиката на Съда по членове 30, 60 и 61 от Директивата за ДДС не всяко неизпълнение на митническите задължения, което води до възникването на митническо задължение, води до възникването на задължение за ДДС. Напротив, изисква се въз основа на неправомерното поведение да може да се предположи, че въведената на територията на Съюза стока е включена в икономическия оборот на Съюза и че следователно е възможно същата да е станала обект на потребление, водещо до облагане с ДДС (решения на Съда от 2 юни 2016 г., Eurogate Distribution и DHL Hub Leipzig, C-226/14 и C-228/14, EU:C:2016:405, т. 65; от 1 юни 2017 г., Wallenborn Transports, C-571/15[,] EU:C:2017:417, т. 54; от 10 юли 2019 г., Federal Express, C-26/18, EU:C:2019:579, т. 44). Без да се засяга последващият реекспорт на автомобила от митническата територия на Съюза, в процесния случай той първоначално е бил използван няколко месеца на територията на Съюза, и следователно е бил включен в икономическия оборот на Съюза и през този период не е бил подложен на каквато и да било митническа процедура.
17. Ето защо определящо за произнасянето по спора е дали с оглед на предвиденото в член 21, параграф 2 UStG прилагане по аналогия на митническите разпоредби [ориг. 7] към данъка върху оборота при внос, съгласно член 87, параграф 4 МКС и ДДС върху вноса се счита за възникнал в Германия, въпреки че вносът в митническата територия на Съюза е бил извършен в България. Ако обаче член 87, параграф 4 МКС не би могъл да се приложи по аналогия към ДДС, германската митническа администрация не би била компетентна да определи ДДС. В този случай жалбата ще трябва да бъде уважена в частта за ДДС.
18. Съгласно постоянната практика на Bundesfinanzhof (Федерален финансов съд, наричан по-нататък „BFH“) от член 71, параграф 1, втора алинея от

Директивата за ДДС, транспониран в националното право с член 21, параграф 2 UStG, следва тясна връзка — в случаите на внос — между правото относно данъка върху оборота и митническото право. Оттук ВФН прави извод, че съответната на член 87, параграф 4 МКС разпоредба на член 215, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) се прилага по аналогия при определянето на компетентността за събиране на ДДС. Според него така трябва да се гарантира, че налозите, които трябва да бъдат начислени при вноса, могат да бъдат събрани лесно и целесъобразно от един и същи орган [...] [цитиране на релевантни решения на ВФН].

19. Настоящият съдебен състав има съмнения относно това тълкуване на Директивата за ДДС, защото правомощията за събиране на мито, акциз и ДДС следва да се анализират поотделно (решение на Съда от 29 април 2010 г., С-230/08, Dansk Transport og Logistik, EU:C:2010:231, т. 102). Според настоящия съдебен състав аргумент срещу прилагането по аналогия на член 87, параграф 4 МКС към ДДС е, че членове 70 и 71 от Директивата за ДДС уреждат само момента на възникване на данъка при вноса, но не и мястото на вноса (членове 60 и 61 от Директивата за ДДС) и че от член 21, параграф 2 UStG, като разпоредба на националното право, не може да се изведе разпоредба относно мястото на вноса, респ. относно правомощието на органите да определят ДДС, която дерогира правото на Съюза.

[...] [имена на съдиите, участвали в приемането на съдебния акт]